

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., v právní věci žalobkyně **M. S.**, bytem X, zast. JUDr. Jiřím Staňkem, advokátem se sídlem v Olomouci, Žerotínovo nám. 8, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, **o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2016, č. j. KUOK 32738/2016, ve věci přestupku,**

takto:

I. Žaloba **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného citovaného v záhlaví. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, Odboru agendy řidičů a motorových vozidel (dále „magistrát“), ze dne 14. 1. 2016,

č. j. SMOL/010670/2016/OARMV/PNL/Krb. Tímto rozhodnutím bylo podle § 76 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o přestupcích“), zastaveno řízení o přestupku podle § 125 c) odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů. Přestupku se měla žalobkyně dopustit porušením § 4 písm. a) zákona o silničním provozu tím, že dne 23. 7. 2015 v cca 14.00 h na silnici III/4432 v km 0,87 v obci Velká Bystřice na tříramenné křižovatce s vedlejší komunikací vedoucí k ulici Kopaniny, jako řidička osobního motorového vozidla Citroen Saxo, RZ X, při odbočování vlevo z hlavní silnice ve směru jízdy z ulice Na Letné k ulici Kopaniny vjela do středu křižovatky a zde se střetla levou boční částí vozidla Citroen s levou přední částí osobního motorového vozidla tov. zn. Škoda Felicia, RZ X, řízeného paní R. F. (dále „druhá účastnice nehody“), odbočující vpravo na hlavní silnici z vedlejší silnice z ulice Kopaniny, a zavinila tak dopravní nehodu, při které nedošlo ke zranění osob, alkohol nebyl u řidičů zjišťován, neboť dopravní nehoda byla oznámena až následně a vznikla hmotná škoda na vozidle Citroen ve výši nepřesahující částku 100.000 Kč. Technická závada jako příčina dopravní nehody nebyla zjištěna ani uplatněna.

[2] Žalobkyně **v žalobě** namítala, stejně jako v odvolání, že se magistrát nedostatečně vypořádal s důkazní situací a dospěl k neodpovídajícím skutkovým a právním závěrům. Řízení bylo sice možno zastavit, ovšem nikoliv proto, že spáchání skutku, o němž se vede řízení, nebylo žalobkyni prokázáno, nýbrž proto, že takto popsáný skutek, o němž se vede řízení, se nestal. Magistrát nebyl v důkazní nouzi, která by si v návaznosti na zásadu *in dubio pro reo* vynutila aplikaci § 76 odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích, ale provedené důkazy mu umožňovaly postupovat ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích.

[3] Rozhodnutí žalovaného o odvolání obsahuje především rekapitulaci průběhu předchozího řízení, ale samotným hodnocením podaného odvolání se zabývá pouze jediný odstavec, a to naprosto nedostatečně. Žalovaný pouze uvedl, že účastnice předmětné dopravní nehody popisují průběh nehody odlišně, a tak nemá správní orgán dostatek podkladů k rozhodnutí ve věci. Žalovaný alibisticky odkazuje na to, že do stavu důkazní nouze se dostal, protože předmětná dopravní nehoda nebyla ohlášena Policii ČR. S tím žalobkyně zásadně nesouhlasila, a poukázala na to, že ve svém odvolání rozvedla skutečnosti, které by i přes rozporný popis průběhu nehody jejími účastníky, i za absence prvotního ohledání Policií ČR umožnily dospět k závěru, že žalobkyně projednávanou dopravní nehodu nezavinila, a že skutek, pro který správní řízení bylo vedeno, se nestal. Takové skutečnosti bylo možno zjistit pouze pečlivým, objektivním hodnocením shromážděných důkazů, a to i z hlediska vnitřní logiky a vzájemné rozpornosti, při aplikaci zásad, které jsou pro takovýto postup správního orgánu závazné. Žalovaný se však odvolacími argumenty vůbec nezabýval a nijak se s nimi nevypořádal, i když v závěru konstatuje, že přezkum probíhá v rozsahu uplatněných námitek. I kdyby u žalovaného přetrvávaly pochybnosti, nic mu nebránilo doplnit dokazování ve správním řízení odborným vyjádřením či znaleckým posudkem znalce z oboru silniční motorová doprava.

[4] Žalovaný **ve vyjádření** k žalobě uvedl, že jsou velmi obecné, a tudíž na ně nelze konkrétně reagovat. Ač žalobkyně uvádí, že nebylo provedeno objektivní hodnocení shromážděných důkazů, konkrétně je neuvádí, a proto nelze toto tvrzení potvrdit, ani vyvrátit. Žalobkyně neuvádí, které důkazy nebyly posouzeny z hlediska vnitřní logiky a vzájemných rozporností a nezmiňuje konkrétní zásady, které měly být ze strany správního orgánu porušeny. Podle žalovaného uvedené žalobní námitky jsou obecnými frázemi, které nemohou zvrátit napadené rozhodnutí. Žalovaný poukázal na skutečnost, že žalobkyně po celou dobu posuzovala pouze jednání druhé účastnice dopravní nehody. Ze spisového materiálu magistrátu je zřejmé, že obě účastnice dopravní nehody se svými vozidly opustily místo střetu bez toho, že by nějakým způsobem toto místo střetu vyznačily. Tím bylo znemožněno objektivně posoudit míru zavinění jednotlivých účastnic dopravní nehody. Za daného stavu by do vyšetřování dopravní nehody nevnesl světlo ani v žalobě zmiňovaný znalecký posudek, případně odborné vyjádření. Podle žalovaného byly zcela zřejmé důvody k tomu, aby magistrát řízení, vedené proti žalobkyni, zastavil podle § 76 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích, neboť skutek, který byl předmětem řízení, se objektivně stal.

[5] Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 4. 4. 2016.

[6] **Ze správního spisu,** ve vztahu k souzené věci, soud zjistil z oznámení přestupku ze dne 14. 9. 2015 spáchání přestupku tak, jak je uvedeno v úvodní části odůvodnění tohoto rozsudku. Podle oznámení se účastnice dopravní nehody domluvily na sepsání záznamu o dopravní nehodě, bez žádosti o šetření policie. Dne 27. 7. 2015 v 14.50 h se V. S. (manžel žalobkyně) rozhodl věc dopravní nehody dodatečně oznámit policii s žádostí o šetření, jelikož druhá strana opakovaně odmítala věc oznámit pojišťovně. Dodatečným šetřením ve věci předmětné dopravní nehody nebyla zjištěna, ani uplatňována technická závada jako příčina dopravní nehody.

[7] Podle protokolu o nehodě v silničním provozu ze dne 27. 7. 2015 je zde uveden svědek, který byl přítomen ohledání vozidla žalobkyně. Policie ČR ohledala místo dopravní nehody a podrobně popsala. Dne 17. 8. 2015 protokol doplnila o výsledky ohledání vozidla druhé účastnice nehody a plánec nehody. Součástí spisu jsou i fotografie obou vozidel, včetně jejich poškození.

[8] Dne 4. 8. 2015 podala Policii ČR vysvětlení k nehodě její druhá účastnice R. F. Dne 2. 8. 2015 podala vysvětlení Policii ČR žalobkyně. Dne 6. 8. 2015 podal vysvětlení svědek J. M. Dne 4. 8. 2015 podal vysvětlení k nehodě J. S.

[9] Dne 29. 8. 2015 podala vysvětlení paní M. Š., sestra R. F. a Z. Š., její manžel.

[10] Podle úředního záznamu ze dne 13. 11. 2015 žalobkyně náhradu škody na svém osobním motorovém vozidle Citroen Saxo neuplatňovala, protože škodu nahlásila jako pojistnou událost.

[11] Žalobkyně ve věci vypovídala u magistrátu dne 15. 12. 2015. Téhož dne ve věci vypovídal svědek J. M.

[12] Rozhodnutím ze dne 14. 1. 2016 magistrát řízení o přestupku uvedeném výše zastavil podle § 76 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích, neboť spáchání skutku, o němž se vede řízení, nebylo žalobkyni prokázáno. Po citaci podaných vysvětlení a účastnické a svědecké výpovědi magistrát konstatoval, že podaná vysvětlení a popis nehodového děje účastníky dopravní nehody a svědky vykazují značné rozdíly a jsou protichůdné. Řidička vozidla Škoda, její spolujezdec a manželé Š. označují za viníka dopravní nehody žalobkyni, která při odbočování vlevo měla křižovatku projíždět částečně v protisměru a narazit do vozidla Škoda. Řidička vozidla Citroen (žalobkyně) uvedla, že do protisměru vůbec nevjela a řidička vozidla Škoda (druhá účastnice nehody) jí nedala přednost v jízdě. Svědek J. M. přímo dopravní nehodu ani postavení vozidel bezprostředně po střetu neviděl, střepy skla levých předních dveří vozidla Citroen byly na komunikaci plošně značně roztroušeny. V situaci, kdy dopravní nehodu neviděli žádní přímí nestranní svědci, a nebyla zaznamenána ani videozáznamem, fotodokumentací nebylo zachyceno ani postavení vozidel bezprostředně po střetu a nelze přesně označit místo střetu obou vozidel, nelze zjistit bez důvodných pochybností přesný skutkový stav. Proto nezbylo magistrátu než i za použití zásady „*in dubio pro reo*“ řízení zastavit, neboť spáchání skutku, o němž se vede řízení, nebylo žalobkyni prokázáno.

[13] **V odvolání** žalobkyně namítala, že rozhodnutí magistrátu nebylo přesvědčivé a argumentačně podložené, aby mohl magistrát učinit dané závěry. Mimo rekapitulaci průběhu dosavadního a správního řízení a reprodukcí obsahu jednotlivých provedených důkazů, v něm chybí hodnocení tak, aby bylo logické a jak to ukládá správní řád. S rozpory se magistrát nevypořádal a neuvedl, proč vydal rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích. Protichůdnost výpovědí účastnic dopravní nehody a příbuzných druhé účastnice nehody není hodnocena. Podle žalobkyně není rozhodnutí přezkoumatelné.

[14] Policie označila fakticky jako viníka nehody řidičku druhého vozidla Škoda Felicia, paní R. F., a to tím, že správnímu orgánu zaslala oznámení o přestupku spáchaném touto druhou řidičkou. Přesto magistrát zahájil řízení vůči žalobkyni. Výpovědi žalobkyně jsou konzistentní. Žalobkyně uznala, že pochybila, když uvěřila druhé účastnici nehody, že oznámí škodní událost pojišťovně, o čemž ji ubezpečovali i příbuzní paní R. F. manželé Š., kteří se na místě nehody nacházeli, a žádali žalobkyni, aby proto policii nevolala. Poté, co následně se žalobkyně dotázala druhé účastnice nehody, zda událost pojišťovně oznámila, a ta změnila svůj postoj, rozhodla se žalobkyně nehodu Policii ČR oznámit sama. Je logické, že výpovědi F. F., J. S., Z. Š. a M. Š., tedy osob, které jsou vzájemně spřízněny osobními a příbuzenskými vztahy, výpovědi žalobkyně odporují. Nicméně při řádném hodnocení je možné v nich zjistit značné vzájemné rozpory, zejména v otázce skutkových okolností. Pokud R. F. a její přítel J. S. tvrdí, že nehodu zavinila žalobkyně, bylo

důvodné, aby právě oni iniciovali příjezd policie na místo nehody. To, že tak neučinili, zdůvodnili tím, že se obě účastnice nehody domluvily na tom, že si škody na vozidlech uhradí každá sama. Toto vysvětlení žalobkyně pokládala za zjevně nelogické. Pokud by nehodu skutečně zavinila, proč by měl náklady na opravu svého vozidla nést J. S. ze svého a způsobit si tak vědomě škodu, která by mohla být jednoznačně hrazena ze zákonného pojištění vozidla žalobkyně. S údaji vyznačenými v plánu nehody koresponduje výpověď svědka J. M., který byl vyslechnut jak policií, tak magistrátem, a tyto výpovědi jsou ve vzájemném souladu. Jde o svědka nestranného, který má vyšší než obvyklé znalosti a zkušenosti v oblasti silniční dopravy. Jak ve své výpovědi uvedl, více než 20 let byl přísedícím trestního senátu Okresního soudu v Olomouci, jenž byl specializován na projednávání trestné činnosti v dopravě. Svědek sice bezprostřední střet vozidel neviděl, vše slyšel ze svého bydliště, hlas volající „Kurva, co děláš, brzdi!“, a když se dostavil na místo nehody a viděl, že Škoda Felicia se na něm již nenachází a je odstavena mimo něj na ulici Na Letné, sedí v něm řidička a vedle muž ve věku asi 20 let, který jí vyčítal, že vozidlo nabourala a domlouval jí, že měla jet opatrně. Následně tento muž svědkovi uvedl, že řidička má řidičské oprávnění teprve tři měsíce a je nezkušená. Vozidlo žalobkyně stálo v křižovatce v pozici, kterou svědek vyznačil do plánu dopravní nehody a do níž se dostalo vozidlo z místa střetu uváděného žalobkyní, a to v důsledku působení kinetické energie po nárazu. Každopádně to potvrzuje, že ke vzájemnému kontaktu levého předního rohu vozidla Škoda Felicia a levé části vozidla žalobkyně Citroen Saxo došlo v oblasti středového dělicího pruhu vozovky Na Letné, nejdále zřejmě asi 50 cm vlevo od něj ve směru jízdy žalobkyně. Zcela to vyvrací tvrzení R. F. a J. S. o tom, že žalobkyně měla při odbočování vlevo na ulici Kopaniny křižovatku tzv. stříhnout, a dostat se do protisměrného jízdního pruhu tak daleko, že zachytila právě levou přední část odbočujícího vozidla Škoda Felicia. To je logický nesmysl a účelové tvrzení skutečného viníka nehody. Svědek J. M. k tomu uvedl, že R. F. buď šlápla na plyn místo brzdy anebo přehlédla dopravní značku. Tak se R. F. dostala v křižovatce až ke středovému pruhu vozovky ulice Na Letné, kde neměla co dělat, pokud by důsledně při manévru odbočování z ulice Kopaniny vpravo respektovala zákon o silničním provozu (§ 11 odst. 1, § 21 odst. 3 a § 22 odst. 1). R. F. nerespektovala dopravní značku „Dej přednost v jízdě!“ a měla dát přednost v jízdě vozidlům přijíždějícím po hlavní komunikaci. Při šířce vozidla Škoda Felicia 1635 mm, a šířce vozovky ulice Kopaniny 5,2 m je tedy šířka jízdního pruhu 2,6 m a šířka vozovky Na Letné je dokonce 6 m, tedy šířka jednoho jízdního pruhu je 3 m. Při odbočovacím manévru vpravo, za respektování výše uvedených zákonných ustanovení, měla R. F. jednoznačně bezpečný prostor s výraznou rezervou mezi levou částí vozidla a hranicí jízdního pruhu. I kdyby žalobkyně křižovatku při odbočování tzv. stříhla, bylo by zavinění na straně R. F., protože její povinnost dát přednost podle § 22 odst. 1 silničního zákona byla jednoznačná. Místo střetu a i místo, kde se nacházely střepy z okénka vozidla žalobkyně, a zejména místo, kde ho po nehodě registroval svědek J. M. bylo odlišné od toho, kdy by žalobkyně křižovatku takzvaně „stříhla“.

[15] Žalovaný **v rozhodnutí o odvolání** uvedl, že předmětem řízení o přestupku má být zjištění, zda byl spáchán přestupek, kdo jej spáchal a jakou sankci za přestupek uložit, přičemž na obviněnou se hledí jako by byla nevinna, pokud její vina nebyla vyslovena pravomocným rozhodnutím. Podle teorie trestního

práva je nezbytné kromě následku (porušení právem chráněného zájmu, kterým je v tomto případě život, zdraví a majetek), prokázat také protiprávní jednání obviněné a příčinnou souvislost s následkem. Vzhledem k tomu, že předmětná dopravní nehoda nebyla ohlášena Policii ČR, která by místo dopravní nehody objektivně ohledala a zadokumentovala rozmístění stop a vozidel po dopravní nehodě a výpovědi účastnic dopravní nehody jsou ve vzájemném rozporu, kdy každá z řidiček spatřuje zavinění na straně řidičky druhého vozidla, nemá magistrát dostatek podkladů k rozhodnutí ve věci. Dopravní nehoda byla oznámena až dne 27. 7. 2015, tedy čtyři dny po dopravní nehodě. Jelikož na místě dopravní nehody nebyly nalezeny žádné stopy, obě účastnice dopravní nehody svoji vinu popíraly a na místě zjištěný svědek střet vozidel ani jejich postavení okamžitě po střetu neviděl, nebylo možné přesný průběh nehodového děje zjistit, ani prokázat. Proto je právní hodnocení magistrátu zcela přiléhavé. Z výsledku dokazování vyplynulo, že nelze bez důvodných pochybností rozhodnout tak, že se obviněná přestupku dopustila. To je důvodem pro zastavení řízení podle § 76 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích. Rozpor rozhodnutí a předcházejícího řízení s právními předpisy nebyl shledán. Co se týče věcné nesprávnosti rozhodnutí, probíhá v odvolacím řízení v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu přezkum rozhodnutí na principu dispozičním, tzn. jen v rozsahu uplatněných námitek.

[16] Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[17] Na úvod soud předeseílá, že není jeho úkolem, aby v případě přezkumu rozhodnutí o zastavení řízení zkoumal, zda je zde jiný důvod pro zastavení řízení než ten, který použil správní orgán [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2016, č. j. 9 As 61/2016-43, bod 18 (dostupné na www.nssoud.cz)].

[18] Krajský soud také poukazuje na právní názor vyplývající z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 2. 2012, č. j. 3 As 22/2011-66, podle kterého, zjednodušeně řečeno, vinu druhého účastníka nehody nepřezkoumáváme (při přezkumu rozhodnutí, které se vztahuje pouze na skutek prvního účastníka nehody, zde žalobkyně).

[19] V daném případě soud proto přezkoumával pouze to, zda zde byly důvody pro závěr, že skutek, z něhož byla žalobkyně obviněna, nebyl prokázán.

[20] Soud zdůrazňuje, že žalobkyně byla obviněna ze spáchání skutku podle § 125c odst. 1 písm. k) ve spojení s § 4 písm. a) zákona o silničním provozu, podle kterého *při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen chovat se ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob ani svůj vlastní, aby nepoškozoval životní prostředí ani neohrožoval život zvířat, své chování je povinen přizpůsobit zejména stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, povětrnostním podmínkám, situaci v provozu na pozemních komunikacích, svým schopnostem a svému zdravotnímu stavu*. Pouze tento skutek (citovaná porušení zákona) je soud oprávněn přezkoumávat, protože jen pro tato porušení bylo vedeno správní řízení a pouze o těchto porušeních bylo řízení zastaveno, nikoli tedy porušení povinností spojených

s dopravní nehodou podle § 47 zákona o silničním provozu nebo jiných ustanovení téhož zákona).

[21] V daném případě soud shledává, že pro žalobkyni muselo být překvapivé, že byla, na rozdíl od průběžných závěrů Policie ČR při objasňování skutku, obviněna ze spáchání přestupku právě ona a dále navíc, že byla obviněna z porušení obecného ustanovení § 4 písm. a) zákona o silničním provozu, a nikoli již z porušení ustanovení, z jehož porušení byla původně podezřelá druhá účastnice nehody, tj. § 22 odst. 1 zákona o silničním provozu, podle kterého *řidič přijíždějící na křižovatku po vedlejší pozemní komunikaci označené dopravní značkou "Dej přednost v jízdě!" nebo "Stůj, dej přednost v jízdě!" musí dát přednost v jízdě vozidlům nebo jezdcům na zviřatech přijíždějícím po hlavní pozemní komunikaci nebo organizované skupině chodců nebo průvodcům hnanych zvířat se zvířaty přicházejícím po hlavní pozemní komunikaci.*

[22] V posuzovaném případě je nesporné, že nehoda nebyla nahlášena bezprostředně po jejím vzniku Policii ČR, že neexistuje žádný kamerový záznam nehody a v řízení nebyly zjištěny žádné fotografie z doby bezprostředně po nehodě. Ve správním řízení byly použity pouze fotografie Policie ČR z místa nehody pořízené až dne 27. 7. 2015 a dále fotografie obou poškozených vozidel, taktéž pořízené až s výrazným časovým odstupem po nehodě. Podle protokolu z ohledání místa Policií ČR čtyři dny po nehodě na místě střetu žádné stopy nehody nebyly.

[23] Dále vyplývá ze záznamu o nehodě sepsaném na místě a v době bezprostředně po nehodě, že je zde zaznamenán účastnicemi nehody pouze výčet poškození obou vozidel a směr jízdy slovy i obrazem. Žádné vyjádření účastnic o vině a porušení pravidel zde není, ani místo střetu a postavení vozidel po nehodě.

[24] Magistrát ve správním řízení provedl podrobný výslech žalobkyně a svědka J. M. Dále magistrát provedl dokazování listinami, které shromáždil ve správním spise před výslechy, a to zejména protokolem o nehodě a fotodokumentací Policie ČR (poškozených vozidel a místa nehody po několika dnech od nehody a formuláře o nehodě), podáními vysvětlení i dalšími osobami - spolujezdce druhé účastnice nehody a rodinných příslušníků, jedoucích za vozidlem druhé účastnice nehody, a dále plánky nehody, zakreslenými Policií ČR, žalobkyní a svědkem J. M. a osobami podávajícími vysvětlení.

[25] Nesporné mezi účastníky řízení bylo, že žalobkyně vyjížděla z hlavní ulice a zabočovala na vedlejší ulici a druhá účastnice nehody naopak. Tomu odpovídají všechny výpovědi i poškození vozidel. Vozidlo žalobkyně mělo poškozenou celou levou stranu, zejména dveře u řidiče a sklo okna levých dveří bylo zcela vysypané. Střep v oku si žalobkyně odstranila sama bez lékařského ošetření, následující den se podrobila kontrole u odborného lékaře.

[26] Sporné zůstalo, kde přesně ke střetu vozidel došlo. K tomu neexistuje žádný důkaz kromě výpovědí účastnic nehody a svědků. Žalobkyně ve své výpovědi uvedla, že jela ve svém jízdním pruhu a do levého nevjela a že o tom vypovídaly i střepy na vozovce. Podle výpovědi svědka J. M., který se nacházel v domě u místa

nehody, asi dvacetiletý spolujezdec druhé účastnice nehody (asi dvacetileté) před střetem zvolal „Kurva, co děláš, brzdi!“ a po nehodě a vyfotografování odstavených poškozených vozidel zametl střepy ze silnice.

[27] Podle vysvětlení žalobkyně, podaném Policii ČR dne 2. 8. 2015, se na místě a době nehody řidičky dohodly na vině druhé účastnice nehody R. F., vypsaly formulář a nevolaly Policii, protože poškození byla do 100 000 Kč.

[28] Podle vysvětlení svědka J. M. ze dne 6. 8. 2015 bezprostředně po nehodě spolujezdec své spolujezdkyni vyčítal, že nabourala a svědku vysvětloval, že ona má řidičské oprávnění teprve tři měsíce.

[29] Spolujezdec J. S. ve vysvětlení dne 4. 8. 2015 uvedl, že jeli podle předpisů, měli zapnutou levou směrovku a že žalobkyně si zkracovala průjezd křižovatkou přes protisměr, že na svou spolujezdkyni křičel „Brzdi!“, ale ona už brzdila. Místo nenafořili, spolujezdec fořil jen poškození vozidel. Nejdříve spolujezdec uvedl, že jeli před střetem rychlostí 20 km/h a v závěru vysvětlení, že žalobkyně narazila do stojícího vozidla. Protože si vozidlo opravuje sám, nechtěl věc hlásit pojišťovně. Spolujezdec nakreslil střet vozidel na ulici Kopaniny, kdežto Policie ČR na ulici Na Letné.

[30] Podle vysvětlení M. Š., která jela ve vozidle za druhou účastnicí nehody a je její sestrou, druhá účastnice nehody zastavila před hlavní silnicí, dala blinkr vpravo a jela ve svém jízdním pruhu, při pravém okraji vozovky; žalobkyně najela levou stranou do protisměru a narazila do vozidla, které řídila druhá účastnice nehody. Přesto M. Š. uvedla, že střet vozidel přímo neviděla.

[31] Vysvětlení Z. Š., švagra druhé účastnice nehody, bylo shodné; přitom dodal, že druhá účastnice nehody nestačila zareagovat a zastavit a došlo ke střetu.

[32] Z uvedeného se podává, že rozporná jsou vysvětlení manželů Š., jak správně zhodnotily správní orgány. Paní M. Š. uvedla, že druhá účastnice zastavila před křižovatkou a přitom později řekla, že střet neviděla. Místo nehody popsala jinak (žalobkyně narazila do vozidla druhé účastnice na ulici Kopaniny), než jak uvedl nestranný svědek J. M. podle postavení vozidel ihned po střetu.

[33] Švagr účastnice druhé nehody vypověděl, že druhá účastnice nehody zastavila před křižovatkou a později v tomtéž vysvětlení sdělil, že nestačila zastavit při odbočování.

[34] Další rozpor se podává o znamení směru jízdy při odbočování. Podle spolujezdce druhé účastnice nehody J. S. dávala druhá účastnice nehody znamení o jízdě vlevo, podle Z. Š. vpravo.

[35] Soud dospěl k totožnému závěru jako správní orgány, že nebyl zjištěn skutkový stav tak, aby v daném případě bylo žalobkyni prokázáno konkrétní porušení byť jedné z povinností, vyjmenovaných v § 4 písm. a) zákona o silničním provozu, citovaném shora, pro jehož porušení bylo správní řízení zahájeno.

[36] Zdejší soud vycházel v dané věci [správní řízení pro porušení § 4 písm. a) zákona o silničním provozu] ze standardů dokazování, jak se jimi zabýval Nejvyšší správní soud ve své judikatuře opakovaně, např. ve svém rozsudku ze dne 31. 3. 2010, č. j. 1 As 12/2010 – 79, kde uvedl, že „[s]právní orgán je povinen přesně a úplně zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a za tím účelem si opatřit podklady pro vydání rozhodnutí. Volba, množství a druh prováděných důkazů je věcí správního uvážení. Stejnou zásadou je ovládáno i následné hodnocení provedených důkazů. Pokud je odpovědnost za přestupkové jednání dovozována z nepřímých důkazů, musí tyto důkazy tvořit ucelený logicky provázaný důkazní řetězec, v němž žádný důkaz nezpochybňuje pravost, věrohodnost a přesvědčivost důkazů ostatních. Logická a ničím nenarušovaná soustava vzájemně se doplňujících nepřímých důkazů musí spolehlivě prokazovat všechny okolnosti spáchaného skutku, majícího znaky skutkové podstaty přestupku, nad vši rozumnou pochybnost stavět najisto, že se jednání dopustil právě ten, kdo má být za přestupek postižen, a současně vylučovat možnost jiného závěru.”

[37] S přihlédnutím k míře prokázání skutkového stavu tak, jak tato vyplývá ze správního spisu žalovaného a magistrátu je nutno uzavřít, že nebylo prokázáno s relevantní přesností místo a způsob, jak ke střetu obou vozidel došlo, ani jaké bylo postavení vozidel při střetu a po něm. Míru zjištění skutkového stavu, jenž není s to eliminovat takovou variantu sledu událostí, která by vedla ke konstatování neporušení povinností stanovených § 4 písm. a) zákona o silničním provozu, pak nelze akceptovat jako dostatečnou pro vyřčení viny za přestupek spočívající v porušení těchto povinností.

[38] Dle ustanovení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s § 51 zákona o přestupcích je správní orgán i v řízení o přestupcích, nevyplyvá-li ze správního řádu něco jiného, povinen postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. Z ustanovení § 2 správního řádu je pak třeba vyzdvihnout odstavec třetí, dle kterého je správní orgán povinen šetřit práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká, a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu.

[39] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2006, č. j. 2 As 46/2005-55, *správní orgán je povinen postavit nad vši rozumnou pochybnost najisto, že se jednání majícího znaky skutkové podstaty přestupku dopustil právě ten, kdo má být za přestupek postižen. Existuje-li rozumná pochybnost, tj. existuje-li ne zcela nepravděpodobná možnost, že uvedeného jednání se dopustil někdo jiný než obviněný z přestupku, nelze jej za přestupek postihnout (in dubio pro reo). Důkazní břemeno k prokázání, že jednání majícího znaky skutkové podstaty přestupku se dopustil obviněný z přestupku, přirozeně nese správní orgán. Obviněnému z přestupku proto k tomu, aby nemohl být za přestupek postižen, postačí, aby o otázce, kdo se uvedeného jednání dopustil, vznikla rozumná*

pochybnost; nemusí se tedy vyvíňovat, tj. prokázat, že se jednání nedopustil. Pokud je jisté či vysoce pravděpodobné, že jedna z vícero konkrétních osob se jednání majícího znaky skutkové podstaty přestupku dopustila, avšak není na jisto postaveno, která z nich to byla, nelze za přestupek postihnout nikoho, třebaže pachatel přestupku se mezi uvedenými osobami zjevně nachází. V reálném světě však k takovéto eventualitě nebude docházet často, neboť většinou bude možno, třeba i na základě uceleného řetězce „nepřímých“ důkazů, zjistit, kdo konkrétně se z okruhu osob, jež připadají v úvahu, deliktního jednání dopustil, a to i tehdy, přenáší-li jedna z nich odpovědnost ze spáchání přestupku na jinou.

[40] Ve prospěch žalobkyně a v souladu s konstantní judikaturou (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 31. 10. 2016, č. j. 22 A 83/2014–156 nebo rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2014, č. j. 9 As 125/2013-43, ze dne 11. 3. 2011, č. j. 5 As 73/2010-71) soud přezkoumal meritorně napadené rozhodnutí a neodmítl přezkum z důvodu, že nelze brojít pouze proti odůvodnění rozhodnutí [§ 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. d) s. ř. s.].

[41] Závěrem soud konstatuje, že se ztotožnil se závěry správních orgánů, že nebylo prokázáno jednání žalobkyně, pro které bylo zahájeno a vedeno správní řízení, tj. porušení § 4 písm. a) zákona o silničním provozu.

[42] Úspěšný žalovaný žádné náklady řízení nepožadoval a soud ze spisu žádné nezjistil, proto mu je nepřiznal, a neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, to vše podle § 60 odst. 1 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 31. října 2017

Za správnost vyhotovení:
M. Ch.

JUDr. Martina Radkova, Ph.D., v. r.
samosoudkyně